

[Risgaard Knudsen.]

forståelse, vil jeg allerede her i dag tilkendegive, at hvad jeg på mit partis vegne den 10. marts og den 11. maj sidste år udtalte ved henholdsvis første behandling og anden behandling af den daværende regerings forslag til lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri, vedstår jeg i ét og alt.

I fortsættelse heraf finder jeg anledning til at gøre en bemærkning, foranlediget af de udtalelser, fiskeriministerens for et øjeblik siden fremsatte. Nu tror jeg nok, der var tale om en fortalelse fra fiskeriministerens side; det blev i hvert fald tilkendegivet, at fiskerierorganisationerne også fremover vil blive taget med om råd og vejledning i forbindelse med de ordinære møder i de internationale fiskerikommissioner, som har været omtalt under debatten i dag. Af hensyn til det videre arbejde og af hensyn til historien finder jeg anledning til i denne forbindelse at bemærke, at med de erfaringer, jeg indhøstede fra udvalgsarbejdet sidste forår, og under hensyn til de udtalelser, jeg fremsatte; da vi sidste forår diskuterede den omtalte lov, er det i hvert fald mit indtryk, at fiskerierorganisationerne også må have krav på at blive taget med om råd og vejledning ved de møder, der just af fiskeriministeriet ikke betegnes som ordinære møder. Jeg synes, fiskerierorganisationerne må have krav på, at det bliver sagt ved en lejlighed som denne, også på baggrund af det arbejde, der tidligere er udført her i tinget vedrørende den pågældende sag.

Jeg kan heller ikke afholde mig fra at gøre den bemærkning, at når jeg i sidste samling så stærkt understregede de synspunkter, der også er blevet peget på her i dag, var det bl. a. af den grund, at jeg på daværende tidspunkt var af den opfattelse, at der var kredse i de daværende regeringspartier, som havde i tankerne, at udviklingen, hvad angår laksefiskeriet, meget let kunne føre til et direkte forbud.

Må jeg i den anledning citere en udtalelse, som venstres daværende ordfører, det tidligere medlem af det høje ting Henry Sørensen, fremsatte den 14. april ved anden behandling af saltvandsfiskerilovforslaget. Det var ved den lejlighed, vi drøftede laksefonden, og hr. Henry Sørensen udtalte her:

„Som situationen nu har ændret sig, er det vel trukket mere og mere i den retning, at fiskeriet efter laks, som jeg har nævnt, måske bliver indskrænket så meget, at der måske bliver et direkte forbud også ved Grønland;“

og Henry Sørensen føjede til:

„Det forudsiger jeg personlig i hvert fald.“
Jeg skylder at sige, at dette citat er hentet fra Folketingstidende fra den 14. april i samlingen 1970-71, sp. 5613.

Det var med til at gøre nogle af os andre noget urolige, og jeg skal heller ikke skjule, at for mit vedkommende var det bl. a. en udtalelse af den art, der fik mig til under behandlingen af det pågældende lovforslag at søge lovgivningen tydeliggjort. Det kunne have været ønskeligt, om det ærede medlem hr. Kofoed, som også ved den lejlighed deltog i debatten, havde været lige så stærk i sin placering som det, det ærede medlem forsøger at spille op til ved denne lejlighed. Men lad det nu ligge.

Derimod synes jeg, der kan være grund til også at fremsætte et par bemærkninger vedrørende rækkevidden af loven om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeriet. Der er grund til også at have dette spørgsmål i tanken ikke mindst under hensyn til, at der er optræk til et totalt forbud mod fiskeri på det åbne hav. Det er efter min opfattelse, det vil jeg ikke skjule, et meget alvorligt spørgsmål, så jeg synes nok, der kan være grund til at have dette spørgsmål meget i tanken under sagens videre behandling.

I fortsættelse heraf vil jeg gerne erindre om, at indtil den 1. juni sidste år havde man den bemyndigelse, som regeringen skal anvende ved behandlingen af sager af den art, i saltvandsfiskerilovens § 24. Den pågældende bestemmelse gav imidlertid kun adgang til med andre lande at afslutte overenskomster, der tog sigte på mindstemål, fredningstider, oprettelse af fredede områder, indretning og brug af fiskeredskaber og forbud mod brug af bestemte redskaber. Ifølge bestemmelsen var der således ikke adgang til for en regering at afslutte overenskomster, der tog sigte på forskrifter om begrænsning, kvotering af fangstmængde eller fangstindsats, og langt mindre adgang til at afslutte overenskomster, der tog sigte